

نومه پولس به رومی

دیدنت بیام که توو یه عطای روحانی شریکت بُکُنم تا باعث کُوتَت بُبوت؛^{۱۲} یعنی تا ما آ ایمن همدگه دلگرم بییم. مه آ ایمن شما آ ایمن مه.^{۱۳} ای کاکائن اُمنوا آ ای کضیه بی خبر بَشین که چن دُقه اُمخواستن حدت بیام، ولی هر دُقه یه چیزی جلو راهم ایگفتن. اُمخواستن تا میونت محصولی جمع بُکُنم همطو که میون بکیه غیریهودیَن جمع اُمکِرِدن.

^{۱۴} مه هم دین یونانی و هم بربر، هم آدموی با حکمت و هم نادون و گردنمین.^{۱۵} به همی خاطر شوک زیاد اُمهه که به شما هم که توو رُمین، انجیل اعلام بُکُنم.

^{۱۶} چونکه مه آ انجیل عار اُمنی، به چه که انجیل کُدرت خدان بی نجات هَرک که ایمن بیاره، اَوّل یهودی و بعد یونانی.^{۱۷} چونکه توو انجیل، اُ صالح بودنی که آ خدان، نَماین اِبو، که آ اَوّل تا به اَخر رو ایمن پا برجان. همطو که توو کتاب حبقوق نبی نوشته بودن: «آدم صالح توسط ایمن زندگی اَکنت.»

خشم خدا بی آدم بدکار

^{۱۸} چون خشم خدا به ضدّ هر نوع بی دینی و نادرستی آدم آ آسَمَن نَماین اِبو، همو آدمویی که و نادرستی خو جلو حکیکت اَگیرن.^{۱۹} چون اُنچه که اِبو آ خدا بُدنی به اُش نَماین، به چه که خدا اُ رو به اُش نَشَن ایداین.^{۲۰} چون آ موکع خلکت دنیا صفتوی خدا که نابو بیگینی، یعنی کُدرت ابدی و الوهیت اُ،

۱ آ طَرَه پولس، غُلم مسیح عیسی، که دعوت بودن تا یه خواری بَشت، و جدا بودن تا خبر خاش انجیل خدائو اعلام بُکنت؛^۲ همو خبر خاشی که خدا آ پَشتِه آ طریق پیغمبرَن خو، توو نوشته نُوی مقدس وعده آش ایدا،^۳ درباره پُیش، که طِبکِ جسم آ نسل داوود پادشاهه،^۴ و طِبکِ روح قدّوسیت و زنده بودن اُ مُردَن، توو کُدرت، اعلام بو که پُس خدان یعنی خداوندُم عیسی مسیح.^۵ آ طریق اُ، فیض و خدمت خواری بودن به ما داده بو، تا به خاطر نُمی آ میون همه ملت به مردم و طَرَه اطاعت آ ایمن بیاریم،^۶ ای شامل شمام اِبو که دعوت بودین تا مال عیسی مسیح بَشین؛

^۷ به همه اُش که توو شهر روم، عزیز خدائن و دعوت بودن تا آ مقدسَن بَشین: فیض و صل و سلامتی آ طَرَه بَپم خدا، و خداوند عیسی مسیح، و شما بُبوت.

اشتیاق پولس به سر زدن به روم

^۸ اَوّل آ همه، خدا خو آ طریق عیسی مسیح، به خاطر همه شما شُکر اَکُنم، به چه که آوازَه ایمنِت توو همه دنیا پخش بودن.^۹ به چه که خدایی که بی اُ و روحم، توو کار انجیل پُیش خدمت اَکُنم، شاهدَمین که مه چطو همیشه توو دعاهوم یادت اَکُنم^{۱۰} و طلب اَکُنم که اگه خدا بُخواد حالا بالآخره به یه طریقی بُتوُم حدت بیام.^{۱۱} چونکه خیلی دَلَم شَوَاتِن و

نابرن،^{۳۱} نادون، بی وفا، بی عاطفه و بی رحمن.
^{۳۲} با ایکه اَشْ آ حکم عادلانه خدا واخبرن که
 سزای کسونی که ای کارو آگین، مرگن، نه فکه
 خوش آنجُمشُ آدن، بلکه به کسونی آم که ای
 کارو آنجُم آدن، تأیید آگین.

حکم کِردن عادلانه خدا

۲ پ تو ای آدمی که به بکیه حکم آگنی،
 هرک بشی هیچ بونه ای اتنی. چون توو
 هر چیزی که به یکی دگه حکم آگنی، به خوت
 محکوم آکردی؛ چونکه ای آدمی که حکم آگنی،
 تو خوت همو کارو ئو آنجُم آدی.^۲ ما آدونیم
 که حکم خدا به کسونی که ایطو کاروی آگین،
 حکن.^۳ پ تو ای آدمی که به کسونی که ای
 کارو آنجُم آدن محکوم آگنی، ولی خوت، همو
 کارو ئو آنجُم آدی، گمون آگنی که اتونی آ حکم
 خدا در پری؟^۴ یا ایکه مهربئی و طاگت و
 صبورِی قرائنِ خداو کوچک آگنی و نادونی که
 مهربئی خدا و ای خاطرین که به تو وَا ظَره توبه
 ییره؟

^۵ ولی تو به خاطر دل تلوی و توبه نکریدن
 دلت، بی روز خشم، خشم بی خوت جمع آگنی.
 همو روزی که حکم کِردن عادلانه خدا نماین
 ابو.^۶ خدا «به هرک طبیک کاروش عوض
 آیت.»^۷ آ به کسونی که وَا صبر و تحمل
 توو آنجُم کاروی خُب، دُمبال جلال و حرمت
 و بقا آن، زندگی ابدی آیت؛^۸ ولی به آدموی
 خودخواه و کسونی که آ حکیکت اطاعت
 ناگین بلکه آ نادرستی اطاعت آگین، خشم و
 جَهْل آگنت.^۹ هر آدمی که بدی آگنت مصیبت
 و پریشونی وَا سری آتا، اوّل یهودی و بعدشم
 غیر یهودی.^{۱۰} ولی هر آدمی که خبی بُکنت،

خیلی واضح توو چیزپی که درست بودن، ابو
 یگینی، پ اَشْ هیچ بونه ای شنی.

^{۱۱} چون با ایکه به خدا شُشناختن، ولی بی
 ا مته خدا حرمت شُتنها و شکرگزاری شُتنکه،
 بلکه توو فکرشُ گرفتار چیزپی باطل بودن و
 دلوی نادونشُ عَرک ثریکی بو.^{۱۲} ادعا شاگرد
 که با حکمتن، ولی نادون بودن^{۱۳} و جلال
 خدای غیرفانی با بُئوی که شبیه آدم فانی و
 پرندتن و حیون و خزنه تون ئرن عوض شُکه.
^{۱۴} پ خدا هم به اَشْ توو شهوتوی دلشُ
 توو ناپاکی وِلشُ ایکه، تا میون خوش به بدنُ
 خو بی حرمت بُکین.^{۱۵} به چه که اَشْ حکیکتی
 که درباره خدان با دورو عوض شُکه و مخلوقُ
 جای خالک پرستش و خدمت شُکه، همو
 خالکی که تا ابد متبارکن. آمین.

^{۱۶} به همی خاطر خدا هم به اَشْ توو هوا
 و هوسوی زشتشُ ول ایکه. به چه که حتی
 زُنشُ، رابطه طبیعی وَا رابطه غیرطبیعی عوض
 شُکه.^{۱۷} همیطوم، مردون رابطه طبیعی با زُن
 ول شُکه و توو آیش هوا و هوس که بی همدگه
 شُسته سَختن. مردُن وَا مردُن کاروی شاکه که
 ننگ و عیبه، و سزای کاروی بد خو توو وجود
 خو شُکه.

^{۱۸} و به خاطریکه شناختن خدا بهشُ ارزشی
 اینهسته، خدا هم به اَشْ توو فکروی زشت
 ول ایکه تا کاری آنجُم هادَن که نبایه آنجُم
 شُداذه.^{۱۹} اَشْ پُر آ همه نوع نادرستی، شرارت،
 طمعکاری و بدتالی هَسَرن. اَشْ پُر آ دیدن
 کوری، گتل، جر و دعوا، دوز و کلک و
 بدتالین. اَشْ چو آگردن،^{۲۰} تهمت آرن، آ خدا
 متنفرن، گستاخ و متکبرن، به خوش آنازن و
 دُمبال شر درست کِردن. آ مُم بپ خو فرْمُن

خاطر شما، میون غیریهودین به نُم خدا کفر اَگِن.»

^{۲۵} به چه که سُنّت بوَدِن واکعاً وختی ارزش ایشَه که تو آ شریعت اطاعت بُکنی، ولی اگه شریعتُ زیر پا بُنوسی، مئه این که اصلاً سُنّت نیودی. ^{۲۶} پ، اگه یه مَرَدی که سُنّت نبودن، حکموی شریعتُ آنجُم هاده، مگه سُنّت بوده به حساب نِتا؟ ^{۲۷} پ ا که جسماً سُنّت نیودن، ولی شریعتُ نگه اَگِنْت، به تو محکوم اَگِنْت، به تو که حکموی که توو شریعت نوشته بوَدِن اِتَهه و سُنّت بودی، ولی شریعتُ زیر پا آنوسی. ^{۲۸} به چه که یهودی حکیکي ا نَن که در ظاهر یهودی بَیشت، و سُنّت واکعی هم یه کار ظاهری و جسمانی نَن. ^{۲۹} بلکه یهودی کسین که توو باطن یهودی بَیشت و سُنّت هم یه کار گلبن که آ طریق روح خدا آنجُم اِبو، نه وا یه نوشته. ایطو کسی تعریف تمجیدی آ خدا اَگِنْت نه آ آدم.

خدا وفادارن

۳ پ فُیده یهودی بوَدِن چن؟ یا سُنّت بوَدِن چه ارزشی ایشَه؟ ^۱ آ هر نظر، خیلی. اَوّل ایکه گُلم خدا به یهودین اُمْنَت داده بوَدِن. ^۲ اگه بعضی آ اَش وفادار نَهَسْتَرِن، چه؟ مگه وفادار نیوَدِن اَش، وفاداری خدائو باطل اَگِنْت؟ ^۳ ابدأً حتی اگه همه اَدَم دورومُش بَیشن، خدا راستگون! همطو که توو کتاب زیور نوشته بوَدِن:

«به همی خاطر هر چه بَگی، درستی،

و وختی که حکم اَگنی، چیره اِبی.»

^۴ ولی اگه نادرستی ما درستی خدائو نَمائِن اَگِنْت چه بایه بَگیم؟ یعنی خدا ظالمن که رو ما خشم اَگِنْت؟ انسانی گپ اَرزَم. ^۵ ابدأً وَا خدا چطو سَتونِست به دنیا حکم بُکِنْت؟ ^۶ ولی اگه

جلال و حرمت و ضل و سلامتی نصیبش اِبو، اَوّل یهودی و بعدشَم غیر یهودی. ^{۱۱} چونکه خدا به اَدَم دو چشی نگاه ناگِن.

^{۱۲} به چه که همه کسونی که شریعت سُنی و گناه شُکِرْدِن، بدون شریعت اَم هلاک اِبن و همه آدموی که زیر شریعتن و گناه شُکِرْدِن طِبکِ شریعت بهشُ حکم اِبو. ^{۱۳} چون کسونی که شریعتُ اَشُنون اَش نَهَن که در محضر خدا صالحن، بلکه کسونی صالح به حساب اَتان که به شریعت عمل اَگِن. ^{۱۴} به چه که وختی غیریهودین که شریعتُ سُنی، آ رو غریزه اُنچه که شریعت شوا آنجُم اِبن، اَش پی خوشُ به شریعتن، با ایکه شریعتُ سُنی. ^{۱۵} اَش نِشَن اَدَن که کار شریعت رو دَلُش نوشته بوَدِن، همطو که وجدانشُ هم به اِبی گواهی اَدِت، به چه که فکُرُش، یا به اَش محکوم اَگِنْت یا تبرئه شو اَگِنْت. ^{۱۶} اِی توو اُ روزی اِتفاک اِکِت که طِبکِ انجیلی که مه اعلام اَگِنْم، خدا به رازوی دل اَدَم آ طریق مسیح عیسی حکم اَگِنْت.

^{۱۷} ولی اگه تو به خوت اَگی یهودی و تَگه اَت به شریعتن و آ ایکه خدائو اشناسی به خوت اَبالی، ^{۱۸} و اراده اُ رو اَدونی و چون آ شریعت تعلیم اِدِگِفْتِن، چیزی که آ همه بهتَرِن تأیید اَگنی، ^{۱۹} و اگه مطمئنِی که تو خوت تِکِش کورنی و یه نوری پی کسونی که تو تُریکِن، ^{۲۰} مَرَبی نادوئیی و معلَم چوگنی و شریعتُ اِتَهه که مظهر اَگاهی و حکیکِن، ^{۲۱} پ تو که به بکیه یاد اَدی، به خوت یاد نادی؟ تو که به ضَدّ دُزی تعلیم اَدی، خوت دُزی اَگنی؟ ^{۲۲} تو که اَگی هیچک نبایه زنا بُکِن، خوت زنا اَگنی؟ تو که آ بُتُ نفرت اِتَهه، خوت به معبدئو چپو اَگنی؟ ^{۲۳} تو که به شریعت اَبالی، با زیر پا ناهادِن شریعت خدائو پی حرمت اَگنی؟ ^{۲۴} به چه که همطو که توو کتاب پیغمبرُ نوشته بوَدِن: «به

کاروی شریعت، توو نظر خدا صالح به حساب
یتا، به چه که شریعت گناه آشنا سونه.

صالح به حساب هُندِن آ راه ایْمُن

۲۱ ولی الان، اُ صالح بودنی که آ خدان، نَمائِن
بودن، که آ شریعت جدان، همطو که شریعت
و نوشته نُوی پیغمبَرَن به اُ گواهی اِدِن. ۲۲ اُ
صالح بودنی که آ خدان، آ راه ایْمُن به عیسی
مسیح و نصیب همه کسونی اِبو که ایْمُن
آتارن. به چه که هیچ فَرخی نین. ۲۳ چون همه
گناه سُکِرْدن و آ جلال خدا کم آتارن. ۲۴ و وا
فیضش که مته به هدیه آن، آ طریق آ آزادی
که در مسیح عیسان، صالح به حساب آتان.
۲۵ همو مسیح عیسانی که خدا به اُ آ پِشْتِه
مَعین ایکه تا اُ گَرُنبی بَیشت که آ طریق خون اُ
گناهْمُ بخشیده اِبو، که ای آ راه ایْمُن و دَس
آتات. ای پی نِشْن دادن عدالت خدا آنجُم بو،
چونکه خدا و صبر الهی خو، آ گناهوپی که
پِشْتِه آنجُم بوده، چش پوشی اِیکَرْدِه. ۲۶ ای کار
آنجُم بو تا عدالت خوش توی همی رَمَن نِشْن
هاده، تا عادل، خوش بُبوت و کسی هم که به
عیسی ایْمُن ایشِه، صالح به حساب بیاره.

۲۷ اگه ایطوکان، دگه به چه آنایم؟ به
هیچ چیز! طِبِک چه شریعتی؟ طِبِک شریعت
اعمال؟ نه، بلکه طِبِک شریعت ایْمُن. ۲۸ به چه
که ما اعتکاد مَهْه که به آدم آ طریق ایْمُن صالح
به حساب آتات نه آ طریق آنجُم دادن کاروی
شریعت. ۲۹ مگه خدا فَکِه خدای یهودیْن؟
مگه خدای غیریهودیْن هم نَن؟ بله که خدای
غیریهودیْن آم هَسِتِن. ۳۰ چونکه خدا یکتان و
ای خدا به سُنْت بوده نُون یعنی یهودیْن طِبِک
ایْمُن و به سُنْت نبوده نُون یعنی غیر یهودیْن

آ طریق درو مه حکیکتِ خدا بَیشتِه جلال پیدا
اَکُنْت، به چه هِنو مه مته به گناهکار محکوم
اَبَم؟ ۱ و به چه نگیم: «پی بدی بُکَنیم تا خُبی
سر راهْمُ بیاد؟»، همطو که بعضی به ما تهمت
اَزِن و ادعا اَکِن که ما ای اَگِیم، محکوم بودن
ایش عادلانه آن.

هیچک صالح نَن

۹ پَ چه بَگِیم؟ ما یهودیْن وضعْمُ بَیته اَبکیه
آن؟ نه، ابد! چونکه همی الانشْم ادعا مُکِه که
همه هم یهودی و هم غیر یهودی اسیر گناهن.
۱۰ همطو که توو نوشته نُوی مقدس نوشته
بودن:

«هیچک صالح نین، حتی به نُفرم نه.

۱۱ هیچک فهمیده نین،

هیچک جُست خدا نین.

۱۲ همه آ راه به در بودن،

همش و ا همدگه باطل بودن.

آدمی که خُبی بُکَن نین،

حتی به نُفر.»

۱۳ «خُلِکِش مته به گِبَر وازن،

رَبَن خو پی گول زدن استفاده اَکِن.»

«زهر افعی زیر لوسشْن»

۱۴ «لُوش پُر آسپار و گپ تلخن.»

۱۵ «پاؤش به ریخن خون چک و فرزن؛

۱۶ هر جا اَرِن، وِیرونی و نگبتی جا اَنوسِن،

۱۷ و راه صُل و سلامتی سُنشناختِن.»

۱۸ «خداترسی توو چَهْمِنِش نین.»

۱۹ الان آدونیم اُنچه که شریعت اِگِت به

اُشویی اِگِت که زیر شریعتن، تا هر لوی بسته

بَیشت و همه دنیا در محضر خدا جوابگو

بَیْن. ۲۰ چون هیچ آدمیزادی و آنجُم دادن

به اُ بپ همه کسونی بُکنت که بدون سُنّت بودن، ایمن آتارن، تا ایطوکا اُش هم صالح به حساب بیان. ۱۲ و تا به ابرایم بپ همه سُنّت بوډه تون بُکنت، یعنی بپ اُشوی که نه فکه سُنّت بودن، بلکه توو راه ایمن آم گدم اُنوسن، همو راهی که بپم ابرایم هم گیل آ ایکه سُنّت بُبوت توو اُ راه گدم شسی.

۱۳ به چه که آ راه شریعت نهسته که به ابرایم و نسل اُ وعده داده بو که میراث بر دنیا آین، بلکه آ راه صالحیه که طبک ایمن. ۱۴ چونکه اگه اُش که طرفدار شریعتن، میراث بر بَشن، ایمن باطل ابو و وعده پوچ ابو. ۱۵ به چه که شریعت، خشم خدائو آتاره؛ ولی جائی که شریعت نین، زیر پا ناهادن شریعت هم نین. ۱۶ به همی خاطرن که وعده، تگه آش به ایمن، تا ایی وعده طبک فیض بَشت و به ضمانتی بَشت پی تَمَن نسل ابرایم، یعنی نه فکه پی طرفداروی شریعت، بلکه پی کسونی آم که توو ایمن ابرایم همباشن، همو ابرایمی که بپ همه مون. ۱۷ همطو که توو تورات نوشته بودن: «به تو بپ ملتوی زیادی امکردن.» توو محضر خدام همبطون، همو خدایی که ابرایم به اُ ایمن ایوارد، اُ خدایی که به مُردُنن زنده اگنت و به چیرُپی که تهن هستی آدت.

۱۸ توو جائی که هیچ امیدوی نهسته، ابرایم و امید ایمن ایوا که بایه بپ ملتوی زیادی بَشت، همطو که به اُ گفته بوډه که «نسل تو ایطو ابو.» ۱۹ ابرایم موکی که به بدن خو که مته به بدن مُرده هسته نگاه ایکه، توو ایمن لهور نیو، به چه که تقریباً صد سالشه، یا وختی که به رحم مُرده سارا نگاه ایکه. ۲۰ ابرایم و بی ایمنی کِردن به وعده خدا شک اینکه، بلکه توو ایمنش کوی بو و به خدا جلال ایدا. ۲۱ اطمینن کامل ایشسته که خدا اتونت به وعده

هم طبک همو ایمن صالح به حساب آتارت. ۳۱ پ ما شریعت با ایی ایمن خراب اکنیم؟ ابداً برعکس ما شریعت نو پا برجا اکنیم.

صالح به حساب هُندین ابرایم

۴ پ درباره اُنچه که ابرایم پیغمبر گیرش هُند، چه اتونیم بیگیم؟ همو ابرایم که طبک جسم، جدمن، ۲ چونکه اگه ابرایم و اعمال، صالح به حساب شهند، چیزی ایشسته که بهش فخر بُکنت ولی نه در محضر خدا. ۳ به چه که کتاب تورات چه اگت؟ «ابرایم به خدا ایمن ایوا و ایی باعث بو که اُ صالح به حساب بیاد.»

۴ حالا کسی که کار اگنت، دستمزدی حکِشن، هدیه و حساب یتا. ۵ اُ که کاری ناگن، بلکه به خدایی توکل ایشه که پی بی دین صالح به حساب آتاره، ایمنش وازش صالحی به حساب آتا. ۶ همطو که داوود پادشاه آم متبارک بودن کسی گپ اَزنت که خدا به اُ بدون در نظر گفتن اعمال صالح به حساب آتاره، و اگت: ۷ «خوش به حال اُش که کاروی بدش

بخشیده بو

و گناهش پوشونده بو.

۸ خوش به حال اُ که خداوند گناهش

وازش به حساب نیاره.»

۹ ایی خوش به حال، فکه پی سُنّت بوډه تون یعنی یهودیونن یا پی سُنّت نبوده تون یعنی غیر یهودین هم هن؟ به چه که اگیم که ایمن پی ابرایم صالحی به حساب هُند. ۱۰ پ ایی توو چه وضعی پی اُ به حساب هُند؟ گیل آ ایکه سُنّت بَشت یا بعدی؟ بعد اُ سُنّت بودنن نه، بلکه گبلشه. ۱۱ ابرایم نِشنه سُنّت ایکه تا مَهری بَشت به اُ صالح بودنن که، گیل اُ سُنّت بودن، آ راه ایمن ایشسته. هدف اییه که خدا

خدا صَل داده بودیم، چگک بِشْتِه الان که وا
خدا صَل مُهه، آ طریق زندگی پُسی نجات پیدا
اکنیم. ^{۱۱} نه فگه همی، بلکه ما هم به واسطه
خداوندُم عیسی مسیح که الان آ طریق اُ وا خدا
صَل داده بودیم، در خدا شادی اکنیم.

مرگ آ طریق آدم، زندگی آ طریق مسیح

^{۱۲} پَ همطو که گناه آ طریق یه آدم وارد
دنیا بو، و آ طریق گناه، مرگ هُند، و ایطوکا
بو که مرگ دامن همه ادمُ ثو ایگه، به چه
که همه گناه شُکِه ^{۱۳} چون واکعا کُبل آ ایگه
شریعت داده بَشت، گناه توو دنیا هَسته، ولی
جایی که شریعت نَبَشت، گناه به حساب نِتا.
^{۱۴} با ای حال، آ آدم تا موسی پیغمبر، مرگ بی
همه حکمرانی ایگه، حتی به اُشوی که گناهش
مته خطای ادم نَهه، آدم نمونه اُ کسی هَسته
که بایه هُنده.

^{۱۵} ولی هدیه خدا مته اُ خطا نَن. چون اگه
به خاطر خطای یه آدم، خیلُ مُردن، چگک
بِشْتِه فیض خدا و هدیه ای که آ طریق فیض
یه آدم، یعنی عیسی مسیح فراهم بو، به خیلُ
قَراین داده بو. ^{۱۶} ای هدیه، مته نتیجه گناه
اُ یه نُفر یعنی آدم نَن. به چه که محاکمه ای
که بعد اُ یه خطا هُند محکومیت ایوا، ولی
هدیه ای که بعد اُ خطاوی زیاد هُند صالح
به حساب هُندِن ایوا. ^{۱۷} چون اگه به خاطر
خطای یه آدم، مرگ آ طریق اُ آدم حکمرانی
ایگه، چگک بِشْتِه اُشوی که فیض قَراین خدا و
هدیه صالحی بهش داده اِبو، آ طریق اُ یه آدم،
یعنی عیسی مسیح، توو زندگی حکمرانی اکن.

^{۱۸} پَ همطو که یه خطا باعث محکومیت
همه ادمُ بو، همطوم یه کار صالح باعث صالح
به حساب هُندِن و زندگی همه ادمُ اِبو. ^{۱۹} چون
همطو که آ طریق ناطاعتی یه آدم، خیلُ

خو وفا بُکنت. ^{۲۲} به همی خاطرِن که ایمُن اُ،
«باعث بو که اُ صالح به حساب بیاد.» ^{۲۳} ولی
ای گپ «بی اُ به حساب هُند»، فگه به خاطر
اُ نوشته نیو ^{۲۴} بلکه به خاطر ما هم نوشته بو.
بی ما هم به حساب آتات، به مای که به اُ که
خداوندُم عیسائو اُ مُرده ثون زنده ایگه، ایمُن
مُوارد ^{۲۵} همو عیسایی که به خاطر خطاوی ما
تسلیم بو و به خاطر صالح به حساب هُندِن
ما، زنده بو.

صَل وا خدا آ طریق ایمُن

۵ پَ، چون آ طریق ایمُن صالح به حساب
هَندیم، آ طریق خداوندُم عیسی مسیح وا
خدا صَل مُهه. ^۲ ما آ طریق اُ، وا ایمُن، ای فیضی
اُم که توش پابرجاییم وا دَس مُواردن، و توو
اُمیدی که به جلال خدا مُهه، شادی اکنیم.
^۳ نه فگه ای، بلکه توو زجرُم اُم شادی اکنیم، به
چه که آدوینم که زجر پایداری به بار آتاره، ^۴ و
پایداری، شخصیت به بار آتاره، و شخصیت
امید به بار آتاره. ^۵ و امید بی ما شرمنده ناگن،
به چه که محبت خدا آ طریق روح قَدویش
که به ما داده بوَدن، توو دَلوم رِخته بوَدن.

^۶ چون موکعی که ما هِنو ضعیف هَستَیم،
مسیح توو یه زَمَن مناسب، بی آدموی بی دین
جُن خو ایدا. ^۷ به چه که خیلُ کم پیش آتات
که یه نُفر بی یه آدم صالح جُن خو هاده، گرچه
که شاید یه نُفر ای پاهار ایتِشت که حتی جُن
خو به خاطر یه آدم حُب هاده. ^۸ ولی خدا
محبت خو به ما ایطو نِشَن اَدِت که وختی
ما هِنو گناهکار هَستَیم، مسیح به خاطر ما
مُرد. ^۹ پَ، حالا که آ طریق خون اُ صالح به
حساب هَندیم، چگک بِشْتِه آ طریق اُ آ خشم
خدا نجات پیدا اکنیم. ^{۱۰} چونکه اگه اُ موگع
که دشمن هَستَیم، آ طریق مرگ پُیش وا

زنده بُدنی. ۱۲ پ موالی گناه توو بدن فانیت، حکمرانی بُکنت تا آ هوا و هوسش اطاعت بُکنین. ۱۳ عضوئوی بدنْتُ دَس گناه مدی تا وسیله ئویی بی نادرستی بَشن، بلکه مته کسونی که آ مرگ به زندگی برگشتن، بی خوت دَس خدا هادی و عضوئوی بدنْتُ دَس خدا هادی تا وسیله ئویی بَشن بی صالح بودن. ۱۴ چونکه گناه به شما حکمرانی ناگنت، به چه که زیر شریعت نهین بلکه زیر فیضین.

غُلْمَن صالحی

۱۵ پ چه بِگیم؟ به خاطریکه زیر شریعت نهیم بلکه زیر فیضیم، بایه گناه بُکنین؟ ابدًا! ۱۶ مگه نادونی که اگه به خوت مته غُلْموی قَرْمَنَر دَس کسی هادی، غُلْم هموی این که ازش قَرْمَن ابری، شوا غُلْم گناه بَشت که وا ظَره مرگ اَبَره، شوا غُلْم اطاعت کِردن آ خدا که وا ظَره صالح بودن اَبَره؟ ۱۷ ولی خدا رو شُکر که شمایی که یه زَمَنی غُلْمَن گناه هَسَترین، الان آتِه دَلْتُ آ تعلیمی اطاعت آکنین که سرسپارش بودین. ۱۸ شما با آزاد بودن آ گناه، غُلْموی صالحی بودین.

۱۹ مه به دلیل ضعفوی که به خاطر طبیعتِ تَهه، وا گپوی آدمی گپ آرتُم: چون همطو که یه زَمَنی عضوئوی بدنْتُ مته یه غُلْم تدا دَس ناپاکی و بدی که وا ظَره بدی ئوی بَشته ای اَبَره، حالام، عضوئوی بدنْتُ مته یه غُلْم هادی دَس آ صالحی که وا ظَره مقدس بودن اَبَره. ۲۰ چون موکی که غُلْموی گناه هَسَترین، آ صالح بودن آزاد هَسَترین. ۲۱ آ موگ، آ آنجُم آ کاروی که الان شَرْمَنده شین، چه ثمری بُرد؟ به چه که آخر عاکبت آ کارُ مرگن! ۲۲ ولی الان که آ گناه آزاد بودین و غُلْموی خدا بودین، ثمری که وا دَس آتارین وا

گناهکار بودن، همطوم آ طریق اطاعت یه آدم خیلُ صالح این.

۲۰ حالا، شریعت هُند تا خطا زیاد بَشت، ولی جایی که گناه زیاد بو فیض، بی حد و اندازه زیاد بو. ۲۱ تا همطو که گناه در مرگ حکمرانی ایکه، فیض هم آ طریق صالح بودنی که به زندگی ابدی آرسه، حکمرانی بُکنت، آ طریق خداوندُم عیسی مسیح.

مُردن نسبت به گناه و زندگی توو مسیح

۱ پ چه بِگیم؟ یعنی بایه همیطو به گناه کِردن ادامه هادیم تا فیض زیاد بَشت؟ ابدًا! ما که نسبت به گناه مُردیم، چطو اتونیم هنوز تا توو آ زندگی بُکنین؟ ۳ مگه نادونین همه ما که در مسیح عیسی غسل تعمید مُگفتن، توو مرگ آ تعمید مُگه؟ ۴ پ وا تعمید گِفتن توو مرگ، وا اُ توو مقبره شَناهدُم، تا همطو که مسیح آ طریق جلال بَپ آسَمَنی آ مُردُتن زنده بو، ما هم توو تازگی زندگی گدم بِسیم.

۵ پ اگه توو مرگی مته مرگ اُ، وا اُ یکی بودیم، شکی نین که توو زنده بودنی مته زنده بودن آ مُردُتن هم، وا اُ یکی اییم. ۶ ای اُدونیم آ آدم کدیم که ما هَسَتریم، وا اُ صلیب بو تا بدن گناه نیست بَشت تا ایطوکا ما دگه اسیر گناه نَیشیم. ۷ چون اُ که مُردن، آ گناه آزاد بودن.

۸ حالا اگه ما وا مسیح مُردیم، ایمن مَهه که وا اُ زندگی هم آکنیم. ۹ ما آدونیم که مسیح چونکه آ مُردُتن زنده بودن، دگه ابدًا نَامِرْت؛ مرگ دگه رو اُ حکمرانی ناگنت. ۱۰ چونکه اُ وا مرگ خو، یه دُقه بی همیشه نسبت به گناه مُرد و توو زندگی الانِش بی خدا زندگی آگنت.

۱۱ پ شمام بایه به خوت نسبت به گناه مُردَه بُدنی، و در مسیح عیسی نسبت به خدا،

طریق ای حکم شریعت، فرصت پیدا ایکه تا توو مه همه طور طمعئ به بار بیاره. به چه که جدا آ شریعت، گناه مُردن. ۹ زُمئی مه جدا آ شریعت زنده هَسْتَرُم ولی وختی حکم شریعت هُند، گناه زنده بو و مه مُردم. ۱۰ همو حکمی که وعدۀ زندگی ایدا باعث مرگ مه بو. ۱۱ چونکه گناه آ طریق حکم شریعت، فرصت پیدا ایکه به مه گول ایزه و آ طریق آ به مه ایگشت. ۱۲ پ، شریعت مقدّسن و حکم شریعت هم مقدّس و درست و حُین.

۱۳ پ یعنی آنچه که حُین، پی مه باعث مرگ بو؟ ابد! ای گناهه که آ طریق آنچه که حُین، در مه مرگ به بار ایوا تا ایطوکا گناه، گناه بودنی معلوم بَشت، و آ طریق حکم شریعت معلوم بَشت که بدی گناه چگک بی حد و اندازن.

۱۴ چونکه ما آدوینم که شریعت روحانین، ولی مه جسمانیوم و منه یه برده به گناه فروخته بودم. ۱۵ به چه که مه نافهمم چه اِکَرَدَم، چون کارئ که مَوَات ناکُنم بلکه همو کارئ اَنکُم که ازش ییزارم. ۱۶ حالا اگه کاری که اَمَناوا ئو اَنجُم آدم، پ کبول اَنکُم که شریعت حُین. ۱۷ پ حالا، دگه مه نَهم که ای کار اَنجُم آدم، بلکه گناهی که در مه ساکین ای کار اَنجُم آیت. ۱۸ چونکه آدوینم که هیچ چیز حُبی در مه، یعنی در جسمم ساکن نین. به چه که مه مَوَات آنچه که درستی اَنجُم هَآدم ولی توان اَنجُم دادنی اُمئی. ۱۹ چون ا کار حُب که مَوَات، اَنجُم نَآدم، بلکه کار بدی که اَمَناوا ئو، مرتب اَنجُم آدم. ۲۰ حالا اگه کارئ اَنجُم آدم که اَمَناوا، پ دگه مه نَهم که ا رو اَنجُم آدم بلکه گناهی که در مه ساکین ا رو اَنجُم آیت.

۲۱ پ به ای قانون اَرِسُم که وختی مَوَات کار حُب بُکُنم، بدی دَم دَسُوم. ۲۲ به چه که مه توو باطن خو آ شریعت خدا، کیف اَنکُم،

طَرَه مقدّس بودن آبره، و آخِر عاکِبَت اُ، زندگی ابدین. ۲۳ به چه که مُزد گناه مرگن، ولی هدیه خدا زندگی ابدین در خداوندُم مسیح عیسی.

آزاد بودن آ شریعت

۷ یا ای کاکائُن، مگه نادوینن؟ - چونکه با کسونی گپ آزدَم که شریعت آدوین - که شریعت فکّه تا زُمئی به یه آدم حکم اَکنت که اُ آدم زنده آن؟ ۲ چونکه، طِبِک شریعت، یه زن شو دار تا موکی که شویی زنده آن مال شوشن. ولی اگه شویی بِمِرَت اُ زن آ تعهد شرعی که به شوخو ایشه آزاد اِبو. ۳ پ اگه زن موکی که شوش زنده آن، وا یه مرد دگه زندگی بُکنت، زناکار وا حساب آتات. ولی اگه شویی بِمِرَت زن اُ شریعت آزادین، و اگه یه شو دگه یِگنت زناکار نَن.

۴ پ همیطوَم ای کاکائُنم، شما هم آ طریق بدن مسیح نسبت به شریعت مُردین تا مال یکی دگه بَشین، یعنی مال همو که ا مُردئَن زنده بودن، تا ما بی خدا ثمر بیاریم. ۵ چون اُ موگع که ما زیر سلطه جسم زندگی ماِکه، هوا و هوسوی گناه آلودم که شریعت سُکِش شَیکه، توو عضوئوی ما کار شَیکه تا پی مرگ ثمر بیاریم. ۶ ولی الان، ما آ شریعت آزاد بودیم و نسبت به ا چیزی که به ما توو اسیری ایگناشته، مُردیم تا ایطوکا توو راه جدید روح خدا، خدمت بُکنیم، نه فکّه توی راه کیدیمی یه نوشته.

شریعت و گناه

۷ پ چه یِگیم؟ یعنی شریعت گناهین؟ ابد! ولی اگه شریعت نَهَسْتَه، اَمَناوَنست گناه چِن. چون اگه شریعت اِیَنگَفْتَه: «طمع مَکُن»، اَمَناوَنست طمع کِردن چِن. ۸ ولی گناه آ

۹ گرچه که شما زیر سلطه جسم نهین، بلکه زیر سلطه روح خدایین، البته اگه روح خدا تو وجودت ساکن. هرک روح مسیح اینین ا مال مسیح نن. ۱۰ ولی اگه مسیح تو وجودت، با ای حال که بدنت به خاطر گناه مُردن، ولی به خاطر صالح به حساب هُندنت روح خدا بی شما زندگین. ۱۱ اگه روح ا که عیسائو ا مُردنت زنده ایکه در شما ساکن، ا که مسیح عیسائو ا مُردنت زنده ایکه ا طریق روح خوی که در شما ساکن بی بدنوی فانی شما هم زندگی آیت.

۱۲ پ ای کاکائن، ما زیر دینیم، ولی نه زیر دین جسم، تا طِبکِ جسم زندگی بُکنیم. ۱۳ چون اگه طِبکِ جسم زندگی بُکنین آمرین؛ ولی اگه به وسیله روح خدا، کاروی بدن بُکشین، زندگی اکنین. ۱۴ چون همه اُشوی که توسط روح خدا راهبری این پُسوی خدائن. ۱۵ به چه که روح بردگی وازت داده نبودن تا دوباره توو ترس یکین بلکه در مقام پُسن، روح فرزند خوندگی وازت داده بودن که ا طریق ا جار ازنیم: «آبا، بپ.» ۱۶ روح خدا خوی و روح ما گواهی آیت که ما چوگن خداییم. ۱۷ و اگه چوگنیم، پ میراث بر هم هسْتیم، یعنی میراث بزن خدا و هم ارث و مسیح. به شرطی که ما هم و ا عذاب یکشیم تا ما هم توو جلالی همباش بشیم.

جلال آینه

۱۸ چونکه وَا نظرُم، زجروی که توو همی زَمَین، وَا جلالی که کرارن بی ما تَمَاین بُبو، اصلا کابل مُکایسه نین. ۱۹ به چه که خلکت وَا شوک وَا ذوک زیاد منتظر تَمَاین بودن پُسوی خدان. ۲۰ به چه که خلکت مطیع بطالت بو، نه به خواسته خوش بلکه به خاطر ا کسی که ا رو

۲۳ ولی یه قانون دگه ای توو عضوئوی خوم اگیم که با شریعتی که عکلم کبولی اگنت جنگ اگنت و به مه اسیر قانون گناهی اگنت که توو عضوئوی مه ساکن. ۲۴ وُی که چگک بدبختم! کین که بی مه ا ای بدن مرگ آزاد بُکنت؟ ۲۵ شکر خدا ا طریق خداوندُم عیسی مسیح!

ب، مه خوم وَا عکلم شریعت خدائو خدمت اگتم ولی وَا جسمم قانون گناه خدمت اگتم.

زندگی در روح خدا

ب حالا بی اُش که در مسیح عیسائن، هیچ محکومیتی نین، ۲ چونکه در مسیح عیسی، شریعت روح زندگی، بی شما ا قانون گناه و مرگ آزاد ایگردن؛ ۳ به چه که خدا کارئ اَنجُم ایداین که شریعت بخاطر جسم لَهوز، اینتونست اَنجُم هاده. خدا بی پُس خو به شباهت جسم گناهکار و بی گناه ایفرستا و ا گناه توو جسم محکوم ایکه، ۴ تا ا چیزئ درستی که شریعت شواسته، در ما به اَنجُم یَرسه، در مای که طِبکِ روح خدا رفتار اکنیم نه طِبکِ جسم.

۵ چون کسوتی که طِبکِ جسم زندگی اگتن فکرش رو چیزئ جسمانین، ولی کسوتی که طِبکِ روح خدا زندگی اگتن فکرش رو چیزئ روحانین. ۶ آخر عاکبت دل بستن به چیزئ جسمانی، مرگن و آخر عاکبت پیروی ا چیزئ روحانی، زندگی و صل و سلامتین. ۷ به چه که فکری که رو جسم ناهاده بودن، وَا خدا دشمنی اگنت، چون ا شریعت خدا اطاعت ناگن، که وَاکنم ناتون اطاعت بُکنت، ۸ کسوتی که زیر سلطه جسمین، ناتون خدائو خشنود بُکنین.

پُس خو دریغ اینِکِه، بلکه به اُ در راه همه
 ما تسلیم ایکه، چطو وا اُ هم، همه چی و
 دَس و دلبازی بهُم نادت؟ ^{۳۳} کِن که اتونت
 به گزین بودُن خدا تهمت پَزَن؟ خدان که اَش
 صالح به حساب آتاره! ^{۳۴} کِن که محکومش
 بُکنت؟ مسیح عیسی که مُرد، و نه فکه ای
 بلکه زنده بو. اُ که به دَس راست خدان، اُن که
 واکعاً یی ما شفاعت اَکنت! ^{۳۵} کِن که مائو اُ
 محبت مسیح جدا بُکنت؟ مصیبت یا پریشونی
 یا اذیت و آزار یا گحطی یا لختی یا خطر یا
 شمشیر؟ ^{۳۶} همطو که توو کتاب زیور داوود
 نوشته بودِن:

«ما وا خاطر تو تَمَن روز، وا مرگ رو

وا روییم؛

به ما به چهم اُ گهرنی نگاه اَکِن که

شابرَدَن تا سر بُرِن.»

^{۳۷} نه، ما توو همه ای چیرُ، اُشوی که چیره
 آین هم سَرم اُ طریق اُ که به ما محبت ایکه.
^{۳۸} چون مطمئنم که نه مرگ و نه زندگی، نه
 فرشته نُون و نه حاکمَن، نه چیرُی رَمَن الان
 و نه چیرُی که آ الان به بعد آنا، نه گُدرتُ،
^{۳۹} نه جَعر و نه بُرز، و نه هیچ چیز دَگه توو
 تَمَن خلکت، ناتون به ما اُ محبت خدا که در
 خداوندُم مسیح عیسان، جدا بُکنت.

کوم گزین بوده خدا

۹ در مسیح راست اَگم، دورو ناگم، وجدانم
 در روح قدّوس خدا به مه گواهی اَدِت
^۲ که غُصّه گپی و غمی که تَمَنی اینین، توو
 دَلَم اَمّه. ^۳ چونکه آرزو مَکِه که خوم در
 راه کاکائُئم، یعنی اَش که آ لحاظ جسمانی
 کومودونَمَن، نَعَلت بُبُم و اُ مسیح جدا بَشُم.

مطیع ایکه. به امید ایی که ^{۲۱} خود خلکت اُ
 اسارتی به فساد خلاص ایو، و توو آزادی پُر
 جلال چوگَن خدا شریک ایو.

^{۲۲} به چه که ما آدونیم که تَمَن خلکت تا
 همی حالا وا همدگه توو یه دردی مئه درد
 زادمَن نالشت اَکِن. ^{۲۳} و نه فکه خلکت، بلکه
 ما خوُم هم که بَر اَوّل روح خدائو مُهَسین،
 همطو که وا شوک و ذوک چش و راه اَیم که
 در مقام پُسَن به فرزند خوندگی کبول بَشیم،
 یعنی آزادی اُ بدنُم، توو وجودُم نالشت اَکنیم.
^{۲۴} به چه که به ایی امید نجات پیدا مَکِه. حالا
 امیدی که دیده ایو، دَگه امید نَن. چون کِن
 که به اُنچه آدین امید ایبَشِت؟ ^{۲۵} ولی اَگه
 به چیزی امید مَهه که ناگینیم، وا صبر چش
 وا راشیم.

^{۲۶} و همیطوَم روح خدا توو ضعفُم کمکُم
 اَکنت، به چه که ما نادونیم یی چه چیزی بایه
 دعا بُکنیم. ولی روح خدا خوش، وا ناله‌هویی
 که وا کلمه نُو نابو یِگی، یی ما شفاعت اَکنت.
^{۲۷} اُ که دل نُو جُست و پی اَکنت، فکر روُ
 آدونه، چون روح طِبِک اراده خدا یی اُشوی که
 به مسیح ایْمَن شَهه شفاعت اَکنت. ^{۲۸} و ما
 آدونیم که در حَک اُشوی که به خدا دوست
 شَهه و طِبِک هدف خدا خونده بودِن، همه
 چیرُ و اُ هم یی خیریتش کار اَکنت. ^{۲۹} چونکه
 خدا به اُشوی که آ گبل شَشناخت، به اَش اُ
 گبل هم مَعین ایکه تا هم شکل پُیش بَشِن،
 تا ایطوکا پُیش میون خیلی کاکائُن، پُس اَوّل
 بَشِت. ^{۳۰} و به اُشوی که آ گبل مَعین ایکه،
 دعوت هم ایکه؛ و به اُشوی که دعوت ایکه،
 صالح هم به حساب ایوا؛ و به اُشوی که صالح
 به حساب ایوا، عَزَتَم هم ایدا.

^{۳۱} پَ به ایی چیرُ چه اِتونیم یِگیم؟ اَگه خدا
 بامان کِن که بُن به صَدّ ما بَشِت؟ ^{۳۲} اُ که

فرعون اِگت: «مه یی همی هدف به تو بلند اُمکِردن تا کُدرت خو در تو نشن هادم، و تا ایکه نُم مه توو تَمَن زمین اعلام بَشت.»^{۱۸} پَ خدا به هَرک بُخواد رحم اُگنت و به هَرک بُخواد دل یلو اُگنت.

^{۱۹} اُغایه تو به مه آگی: «پَ دگه به چه خدا به ما سرزنش اُگنت؟ به چه که کِن که بُن جِلو اراده ا ووسته؟»^{۲۰} ولی ای آدم، تو کی که با خدا جر و بحث اُگنی؟ مگه مخلوق به خالک خو اُگت «به چه یی مه ایطوکا درست اِتکِردن؟»^{۲۱} مگه کوزه گر حک اینین آهمی به مُشت گِل، به ظرف به کاروی مهم و به ظرف به کاروی دِم دستی درست بُکن؟

^{۲۲} چه اِبو پِگی اگه خدا با اِی حال که شَوا خشم خو نِشن هاده و کُدرت خو نَماین بُکنت، ظرفوی خشم که یی نابودی آماده بودن، وا صبر و حوصله زیاد تحمل بُکنت،^{۲۳} تا جلال یی حد و اندازه خو یی ظرفوی رحمت نَماین بُکنت، به اُطرف تُوپی که ا پَشِته یی جلال آماده اِیکِردن.^{۲۴} ما هم که ا دعوتُم اِیکِردن جزو اِی ظرفوی رحمتیم. که نه فکِه آ یهودیونن، بلکه همیطوم آ غیر یهودیونن.^{۲۵} همطو که خدا توو کتاب هوشع پیغمبر اِگت:

«اُشوی که کوم مه تَهسَرِن 'کوم'»

صدا اَزَنم

و اُپی که عزیز تَهه 'عزیز' صداش اُگنم.»^{۲۶} «و توو همو جائی که بهش گُفته بو:

«شما کوم مه نهین»

همو جا 'پُسن خدای زنده' شاگن.

^{۲۷} و اِشعیای پیغمبر درباره کوم یهود و صدا ی بلند اِگت که: «حتی اگه تعداد پُسوی یَعکوب، جد کوم یهود، مته ریغوی دیریا هم بَشت، فکِه به عده کمی شو نجات پیدا اگنن.

^۴ اُش یهودی آن و فرزند خوندگی و جلال و عهد مال اُشن، شریعت به اُش داده بودن، پرستش و وعده تُو مال اُشن؛^۵ جَدُم مال اُشن، مسیح طَبیک جسم اَنسل اُشن، همو مسیح که خدای بالای هَمَن، و تا ابد متبارکن آمین.

^۶ ولی ایطو نَن که انگار گُلم خدا به اَنجُم نرسیدن، به چه که همه کسونی که آ کوم یهودن، یهودی تَهَن؛^۷ و همه کسونی که آ نسل اِبرایم پیغمبرن، چوگن اُ تَهَن. بلکه توو کتاب تورات نوشته بودن: «نسل تو اِسحاق نُم اِگرن.»^۸ یعنی، چوگن جسمانی تَهَن که چوگن خدائن، بلکه چوگن وعده آن، که نسل اِبرایم به حساب آتان.^۹ چون اُنچه که وعده اِگو اینن که، «سال دگه همی موکع براگَرْدُم و سارا به پُس ایشه.»

^{۱۰} نه فکِه اِی، بلکه وختی هم که ربکا آ به مرد یعنی آ جد ما اِسحاق بچه دار بو،^{۱۱} با ایکه چوگنشن هِنو وا دنیا تَهَندرن، و هیچ کار خُب یا بدی اَنجُم شُنداده - یی ایکه هدف خدا توو گزین کِردن، با برجا بُمونت نه به خاطر اعمال، بلکه به خاطر اُ کسی که دعوت اُگنت -^{۱۲} به ربکا گُفته بو که «گِبو، به کوچکو خدمت اُگنت.»^{۱۳} همطو که توو کتاب ملاکی پیغمبر نوشته بودن: «خاطر یَعکوب مَواسته، ولی آ عیسو بیزار هَسَرُم.»

^{۱۴} پَ چه یِگیم؟ یعنی خدا انصاف اینین؟ البته که ایطو نَن!^{۱۵} چونکه به موسی پیغمبر اِگت:

«رحم اُگنم به هَرک که بهش رحم اُمهه؛

و دلسوزی اُگنم به هَرک که بهش دل

بُسوزنم.»

^{۱۶} پَ، ایطوکا اِی به خواسته یا سعی آدمیزاد بستگی اینین، بلکه به خدایی بستگی ایشن که رحم ایشه.^{۱۷} چون توو کتاب تورات خدا به

^۵ به چه که موسی پیغمبر دربارهٔ اُ صالحی که بر پایهٔ شریعتن آنویسه که: «کسی که حکم تو آنجم آیت، به وسیله اُش زندگی اُگنت.»
^۶ ولی اُ صالحی که بر پایهٔ ایمنن اُگت: «تو دل خو مگه "کِن که به آسمن بالا پرت؟"»
 - یعنی تا مسیح زیر بیاره. ^۷ یا «"کِن که به دنیای مُردنن زیر پرت؟"» یعنی تا مسیح اُ میون مُردنن بیارت بالا. ^۸ ولی، اُ چه اُگت؟ اُگت که «گلم خدا زیک تو، توو لُو تو، و توو دلیتن.» ای همو گلم ایمنن که ما اعلام اُکنیم، ^۹ به چه که اُگه و اُزین خو اعتراف بُکنی «عیسی خداونین» و توو دل خو ایمنن اُتبشت که خدا بی اُ مُردنن زنده ایکه نجات پیدا اُگنی.
^{۱۰} چونکه و اُ دلن که آدم ایمنن آتاره و صالح به حساب آتات، و و اُزینن که آدم اعتراف اُگنت و نجات پیدا اُگنت. ^{۱۱} چون توو کتاب اِشعیای پیغمبر اُگت: «هَرک به اُ ایمنن بیاره، شرمنده نابو.» ^{۱۲} به چه که بین یهودی و غیر یهودی هیچ فَرخی نین، چون همو خداوند، خداوند هَمَن و اُ به همهٔ کسونی که صداس اُزین، قرائن برکت آیت. ^{۱۳} چونکه «هَرک نُم خداوند صدا بِزنت، نجات پیدا اُگنت.»

^{۱۴} پَ چطو به کسی که بهش ایمنن سُنوارِدن، صدا اُزین؟ و چطو بایه به کسی ایمنن بیارن که ابداً دربارهش سُنشَنن؟ و چطو بایه بِشَنون، بدون ایکه کسی بهش اعلام بُکنت؟ ^{۱۵} و چطو بایه اعلام بُکین، اُگه فرستاده تَبَشین؟ همطو که توو کتاب اِشعیای نوشته بودن: «چَگک جَین پائوی کسونی که اُ خبر خاش اعلام اُکین.»

^{۱۶} ولی همهٔ اُش اُ انجیل اطاعت سُنکِرِدن، به چه که اِشعیای اُگت: «ای خداوند، کِ اُ چیزی که اُ ما سُنشَنن باور ایکردن؟» ^{۱۷} پَ ایمنن اُ

^{۲۸} به چه که خداوند گلم خو تَمَم و کمال و بی مَعطلی رو زمین اجرا اُگنت.» ^{۲۹} و همطو که اِشعیای پیغمبر اُ جلوته ایگو:

«اُگه خداوند لشکر نسلِ بی ما

بجا ایناناها،

مته شهر سُدوم مابو و عین شهر عَموره

مابوده.»

بی ایمنی کوم یهود

^{۳۰} پَ ما چه بایه بِگیم؟ ایکه غیریهودینی که دُمبال صالحی نَهسَرن، اُ رو و اُ دَس شُوا، یعنی اُ صالحی که اُ طریق ایمنن؛ ^{۳۱} ولی کوم یهود که دُمبال شریعتی هَسَرن که اُش رو به صالحی بِرِسَنه، اُ شریعت تو و اُ دَس سُنوارِد. ^{۳۲} به چه؟ چونکه اُش اُ راه ایمنن، دُمبال ای نَهسَرن بلکه اُ راه اعمال دُمبالی هَسَرن. اُ سنگی که به پا گیر اُگنت و باعث گفَتن اِبو به اُش زمین ایرِذن. ^{۳۳} همطو که توو کتاب اِشعیای نوشته بودن:

«بِگین توو کوه صَهیون یه سنگی اُنوسُم

که باعث زمین خارِدن بُبو،

و یه شَغی اُنوسُم که باعث گفَتن بُبو؛

و هَرک به اُ ایمنن بیاره،

شرمنده نابو.»

۱. ای کاکانن، آرزوی گلبی و دعای مه به درگاه خدا بی کوم یهود اینن که نجات پیدا بُکین. ^۲ چونکه مه دربارهٔ ایش گواهی اَدَم که بی خدا غیرت شَهه، ولی ای غیرت اُ رو شناخت نَن. ^۳ چون به خاطریکه اُ اُ صالح بودن که اُ خدان بی خبر هَسَرن، و دُمبال ای نَرِن که صالحی خوش ثابت بُکین، اُش اُ اُ صالح بودن که اُ خدان اطاعت سُنکِه. ^۴ به چه که مسیح شریعت به اُخر ایرسوند، تا هَرک ایمنن آتاره، صالح به حساب بیاد.

که: «مه یی خوم هفت هزار نفر نکه امیکردن که جلو بُت بعل زانو شُترَدَن.»^۵ پ همیطوم، توو زَمَن حلام یه عده ای موندن که آ طریق فیض خدا گزین بودن.^۶ ولی اگه ایی آ طریق فیض بَیشت، دگه بر پایه اعمال نَن وِلا فیض دگه فیض نَن. ولی اگه ایی آ طریق اعمال بَیشت، دگه بر پایه فیض نَن؛ وِلا اعمال دگه اعمال نَن.

^۷ پ چه بگیم؟ ایکه کوم یهود آنچه ئو که دُمبالی هَسْتَرَن، به دَس شُتَوَا. کسونی که خدا گزینش اییکردَه ا رو وا دَس شُوا، ولی بکیه دل تلو بودن.^۸ همطو که توو نوشته ئوی مقدس نوشته بودن:

«خدا به اَشُ روح گیج و مَنگی ایدا،

چَهْمَنی که ناگیتَن

و گوش ئویی که ناشئون،

تا هیمی امرو.»

^۹ و داوود پادشاه اگت:

«بُوال سفره ایش وازش یه تله و یه

دام بَیشت

یه سنگی بَیشت که جلو پا گیر اگنت و

به زمین شازنت و وازش یه

جزا بَیشت.

^{۱۰} بُوال چَهْمَنیشُ تار بَیشت تا نِتوین

بیگین

و کمرشُ یی همیشه گمبوک پَزَنَت.»

^{۱۱} پ اُپَرُسم: یعنی اَشُ سرپا شُره تا زمین یکن؟ ابدآ! به جاش آ طریق خطای اَشُ، نجات یی غیریهودیَن هُنَدِن تا کوم یهود و غیرت بیارت.^{۱۲} حالا اگه خطای اَشُ باعث قَراینی دنیا بو و اگه شکستش باعث قَراینی غیریهودیَن بو، پ بگینی زَمَنی که تعداد یهودیونی که نجات پیدا اگِن کامل بَیشت، ایی برکتُ چگک پِشْتِه اِبوت.

شنیدِن آتات، و شنیدِن آ طریق گُلم مسیچِن.
^{۱۸} ولی اُپَرُسم: مگه شُشْتَن؟ بله که شُشْتَن به چه که توو کتاب زبور داوود نوشته بودن:

«صدای اَشُ توو کل زمین ایپیچیدن،

و گُلمِشُ تا اُسر دنیا رسیدِن.»

^{۱۹} ولی اُپَرُسم: مگه کوم یهود شُتَقَهْمی؟
اَوَّل، توو کتاب تورات، موسی اَزِن خدا اگت:

«مه آ طریق اَشُوی که ملتی به

حساب یتان،

شمائو به غیرت اُتارُم؛

و آ طریق یه ملت نادون،

شمائو گِرَنگی اگنُم.»

^{۲۰} بعد، اِشعیا پاهار اگنت و اَزِن خدا اگت:

«اَشُوی که دُمبال مه تَهَسْتَرَن، یی مه

پیدا شُکِرَدِن،

مه یی خوم به اَشُوی که یی مه

شُتخواست نِشَن اُمَداین.»

^{۲۱} ولی درباره کوم یهود اگت:

«کل روز دَس خو دراز اُمیکردِن

به ظره کومی که نافرْمَن و ضدکاری

اگِن.»

بازمُنده ئوی کوم یهود

۱۱ پ اُپَرُسم: مگه خدا کوم خو رد اییکردِن؟ ابدآ! چونکه مه خوَمَم یه یهودیم، اَنسل اِبَرایم پیغمبر و آ طیفه پَنیامین.
^۲ خدا به کوم خو که آ گبل شُشناخت، رد اییکردِن. مگه نادونین که نوشته ئوی مقدس درباره الیاس پیغمبر چه اگت؟ که الیاس چطوکا به ضد کوم یهود پهلُو خدا شکایت اگنت و اگت:^۳ «ای خداوند، اَشُ پیغمبروی تو رو شُکشتن، اَشُ جائوی گُربنی تو رو وِیرون شُکِرَدِن. فَکه مه مُندَم و دُمبال گِفَتِن جُن مَم هَسْتَن.»^۴ ولی خدا بهش چه جواب ایدا؟ ایی

دِرْهَت اِتوَرِن به دِرْهَت زیتونی که آ ا بریده بوَدِن
پیوند بُخارِن.

راز نجات کوم یهود

۲۵ ای کاکائِن اَمناوا آ ای راز بی خبر بَشی -
نَکه توو چَهم خوَت بی خوَت باحکمت بُدِن -
ایکه یه دل تِلوی به یه عده آ کوم یهود هُنَدِن،
تا وختی که تعداد غیر یهودیونی که به مسیح
ایمَن آتارِن کامل بَشت. ۲۶ و ایطوکا همه کوم
یهود نجات پیدا آگِن. همطو که توو نوشته
ئوی مقدس نوشته بوَدِن:

«رهاننده آ کوه صهیون آتات

آ بی دینی آ نسل یَعکوب دور آگنت.

۲۷ و ای عهد مه اِبو و اِش

موکی که گناهوش بَسَم.»

۲۸ آ لحاظ انجیل، یهودی به خاطر شما
دشمنن؛ ولی آ لحاظ گَرین خدا، به خاطر
جَدش عزیز خدائِن. ۲۹ چون خدا هدیه ئو و
دعوت خو پس ناگنت. ۳۰ به چه که همطو
که شما به رَمَی آ خدا ناطاعتی تاکه ولی الان
به خاطر ناطاعتی یهودی بهتُ رحم بوَدِن،
۳۱ همیطوم، اِش هم الان نافرمن بوَدِن تا به
خاطر رحمی که بهتُ بوَدِن، حالا به اِش هم
رحم بیوت. ۳۲ چونکه خدا به همه به ناطاعتی
ایسپاردِن، تا به همه رحم بَگنت.

۳۳ و چِکک عمیقن دولتمندی و

حکمت و شناخت خدا؛

آ حکم کِرَدِن اُ نابو سر در بیاری

و راهوش نابو بَقْهمی.

۳۴ «چونکه کِن که فکر خداوند

ایدونسته بَشت

و یا کِن که به اُ مشورت ایداده بَشت؟»

۳۵ «یا کِن که هدیه ای به خدا ایداده

بَشت

۱۳ حالا مه و شما غیر یهودین گپ آرتُم. آ اجا
که مه خواری غیر یهودی آم، به خدمت خو
آبالم، ۱۴ تا به یه طریقی کاری بُکنم که یهودین
که با مه هم نسلن، و ا غیرت بیان و ایطوکا
به بعضی اِش نجات هادَم. ۱۵ چونکه اگه رد
بوَدِن اِش به معنی صُل دنیا و خدا بَشت،
کبول بوَدِن اِش چه معنی ایشَه جُل زنده بوَدِن
آ مُردُن؟ ۱۶ اگه اُ چونه ای آ خمیر که به عنوان
بِر اَوّل تکدیم اِبو، مقدس بَشت، پ کل آ خمیر
مقدسِن و اگه ریشه مقدس بَشت پ دُول هم
مقدسِن.

۱۷ ولی اگه بعضی آ دُول ئو اشگختن و تو با
ایکه یه دُولی آ دِرْهَت زیتون وحشی هَسْتِری،
میون دُول ئوی دگه به دِرْهَت زیتون پیوند
زده بودی، و حالا توو آ شیرَه مْکوی ریشه
دِرْهَت زیتون سهم آبری، ۱۸ به اُ دُول مَناز. اگه
ایطو آگنی، و یاد اِتَبَشت که ای تو یَی که
به ریشه نگه آگنی، بلکه ریشه آن که به تو نگه
آگنت. ۱۹ آغایه آگی: «دُول اِشگختن تا مه پیوند
بُخارَم.» ۲۰ ایی درستن. اِش بخاطر بی ایمَنیش
اِشگختن ولی تو آ طریق ایمَن پابرجایی. پ
مغرور مَبه بلکه پِترس. ۲۱ چونکه اگه خدا به
دُول ئوی طبعی رحم اینکه، به تو هم رحم
ناگن.

۲۲ پ مهربانی و سختگیری خدا جلو چَهمِت
بَشت؛ سختگیری، نسبت به آدمویی که زمین
گفتن، ولی مهربانی خدا، نسبت به تو، به شرطی
که در مهربانی اُ بُمونی وگرنه تو هم بریده ایی.
۲۳ و حتی اِش هم اگه توو بی ایمنی خو نمونن،
دومرتبه پیوند داده آین، چونکه خدا کُدرت
ایشَه به اِش یه بار دگه پیوند بَرزت. ۲۴ به چه
که اگه تو آ دِرْهَت زیتون وحشی بریده بودی و
خلاف طبعیت به دِرْهَت زیتون محلی پیوند
داده بودی، پ چِکک بَشته دُول ئوی اصلی

نِشَنه نُوی یه مسیحی واکعی

۹ باشتا محبت خالص بَشت. آ بدی بیزار
بِشی، به اچه که خُین، محکم بچسبی. ۱۰ و
محبت برادرانه بی همدگه دوست نُبَشت.
توو حرمت ناهادِن به هم، آ همدگه جلو
بِزنین. ۱۱ آ غِیرَتُ کم مَکُنی؛ در روح مئه آتِش
غَلَمَش بُبین، به خداوند خدمت بُکنی. ۱۲ توو
امید شادی بُکنی، توو مصیبت صبور بَشین،
توو دعا پابرجا بُمونین. ۱۳ توو برطرف کِرْدن
نیازوی کسوئی که به مسیح ایمن شُهه شریک
بُبین و مهمون نواز بَشین.

۱۴ بی کسونی که به شما اذیت و آزار
آرسون، برکت هادی؛ برکتش هادی و اِسپارش
مَکُنی! ۱۵ با کسونی که شادی آکِن، شادی
بُکنی، و با کسونی که گریک آکِن، گریک
بُکنین. ۱۶ با همدگه سازش بُکنی. تکبر نُبَشت،
بلکه و آدموی ضعیف و ساده، آمد و رفت
بُکنی. هیچوه به خوٹُ عاکل مدونی.

۱۷ به هیچک عوض بدی، بدی مَکُنی. بلکه
اُ کاری بُکنین که توو چهم همه حرمت ایشه.
۱۸ اگه ممکن، تا اُجا که به شما مربوطِن، با
همه توو صُل و سلامتی زندگی بُکنی. ۱۹ ای
عزیزن، هیچوه خوٹُ تکاص مگیری، بلکه اُ
رو به خشم خدا واگذار بُکنین. به چه که
توو کتاب تورات نوشته بودن «خداوند اِگت:
”تکاص گِفَتِن مال مِن؛ مه آم که عوض آدم.“»
۲۰ برعکس، «اگه دشمنت گُشتن خوراکش
هاذه، اگه چهنن یه چیزی شاده تا بُنوشه. به چه
که با ای کار طوری شرمنده آش آکُنی که انگار
آتش گداخته رو سری اِدناهاَدِن.» ۲۱ قوال

تا عوضی یِگنت؟»

۳۶ چونکه همی چی آ و آ طریق اُ و بی اُن.

تا ابد جلال بی اُبَشت. آمین.

گُربنی زنده

۱۲ بَ ای کاکائُن، به خاطر رحمت نُوی
خدا، آ شما خواهش اُمهسَتِن که بدن
نُو خو مئه گُربنی که زنده و مقدسن و خدا
کبولش آگنت، تکدیم بُکنی که پرستش روحانی
شما همین. ۲ هم رنگ ای دنیا مَبَشی، بلکه
با تازه بودن فکرُ عوض بی. آغایه اِتونین
بُفهمین خواسته خدا چن، خواسته خُب و
مقبول و تَمم و کمالش.

۳ چون وا خاطر فیضی که بی مه داده بودن،
مه به هر تِیتُ اَگم که هیچک بی خو بَشتِه آ
چیزی که هَن، ندونه، بلکه هرک طِبک اُ گد
ایمُنی که خدا بهش مَعین ایکِرْدن، وا هُشیاری
حکم بُکنت. ۴ چون همطو که توو یه بدن
عضوئوی زیادی مُهه، و همه عضو کارش یکی
نن، ۵ پ همطوم ما، با ایکه تعدادم زیادِن،
در مسیح یک بدنیم، و هر تِیم، تک و اُ تک
عضوئوی همدگه ایم. ۶ طِبک فیضی که بی ما
داده بودن، ما عطاووی جور و جور مُهه. بی
ای عطاو به کار بُیریم. اگه ای عطا نبوتِن، اُ
رو گد ایمُنم بکار بُیریم. ۷ اگه خدمت کِرْدِن،
توو خدمت کِرْدنم. کسی که تعلیم اِدت، توو
تعلیمی. ۸ کسی که تشویق آگنت، توو تشویق
کِرْدنی. کسی که به فَخیر کمک آگنت، ای کارُ
وا دَس و دلبازی بُکنت. کسی که رهبری آگنت،
ای کارُ وا غیرت اَنجُم هاَدِه. کسی که رحم
آگنت، ای کارُ وا شادی اَنجُم هاَدِه.

بدی حریفَت بَشت، بلکه با خُبی حریف بدی
بش.

انجُم دادن شریعت آ طریق محبت

^۸ زیر دینی هیچک نَبِشی، جُلّ ایکه به
همدگه محبت بُکنی. چون کسی که به یکی
دگه محبت اَکُنت، شریعتُ آنجُم ایدادن. ^۹ به
چه که حکموی 'زنا مَکُن'، 'کُتل مَکُن'، 'دُزی
مَکُن'، 'طمع مَکُن'، و هر حکم دگه ای، همه
توو ای کُلم خلاصه ابو که «به هَمَسَادَت
مِثّه خوت دوست اِنتَبِشت». ^{۱۰} محبت، به
هَمَسَادَه خو بدی ناگن؛ پَ محبت به آنجُم
رسیدن شریعتن.

^{۱۱} بعلاوه، شما آدونین که توو چه زَمُنِ به
سر اُبردین. چونکه ساعتش رسیدن که آخو پا
بُین، به چه که الان آ ا مُوکعی که اوّل ایمن
مُوا، نجات بهُم نَزیکِترن. ^{۱۲} شو تَمُنِ، روز
نَزیکن. پَ پی کاروی بد تُریکی صَرا بِگَرْدُنِیم و
زره نور گر خو بُکنیم. ^{۱۳} پی طوری درست
رفتار بُکنیم که لایک کسونین که توو روز
روشین. وخت خو به عیاشی و عَرک خواری
و بی عفتی و هوس بازی و جر و دعوا و دیدن
کوری نگدُزِیم، ^{۱۴} بلکه خداوند عیسی مسیح
مِثّه چمه گر خُو بُکنی و بی جسم هیچ تدارکی
مگینی که خواسته تُوُش به جا بیارین.

به همدگه حکم مَکُنِ

^{۱۴} به کسی که توو ایمنی لَهوَزِن، میون
خوُت کبولی بُکنی، ولی نه بی ایکه سر
عکیده تُو جر و دعوا بُکنی. ^۲ یکی عکیده شَه
که اِتون هر چیزِی بُخاره، ولی آدم ضعیف،
فَکّه سبزیجات آخارت. ^۳ اُ که هیمی چی آخاره
نبایه به اُ که ناخاره کوچک بُکنت؛ و اُ که هیمی

اطاعت آ صاحب منصب

۱۳ بُوال تا هَرک، مطیع صاحب
منصبُوی بَشت که رَأَس کارن.
چونکه هیچ صاحب منصبی نین جُلّ ای که
آ طَرَه خدا بَشت، و اُشُوی که هَسَتَن آ طَرَه
خدا مَعین بودن. ^۲ پَ هَرک به ضِدّ صاحب
منصبُ اِووسته، به ضِدّ اُ چیزی که خدا مَعین
ایکُردن، اِووسته؛ و اُش که ایطو کاری اَکُین،
محاکمه آین. ^۳ به چه که آدموی درستکار
آ حاکمُن تَرسی شُنین، ولی آدموی بدکار آ
اُش اَترسن. تَوا آ کسی که صاحب منصبن
تَرسی اِنتَبِشت؟ پَ اُنچه که درسِتن، آنجُم
هاَدَه که اُ تعریف تمجیدت اَکُنت. ^۴ چونکه
اُ نوکر خدان بی خیریت تو. ولی اگه کار بد
اَکُنی، پِترس، به چه که اُ شمشیرُ الکی با خویی
ناپَرَه. چونکه اُ نوکر خدان، کسین که تکاص
اَکُنت و خشم خدائو بی کسی اَتارَه که کار
بد ایکُردن. ^۵ پَ آدم بایه آ صاحب منصبُ
اطاعت بُکنت، نه فَکّه به خاطر دوری آ خشم
خدا، بلکه همیطوم به خاطر وجدان.

^۶ چون به همی خاطرَم مالیات آدین، به چه
که صاحب منصبُ خادموی خدان و بی خوشُ
وَخف همی کار سُکُردن. ^۷ دین هَرک که وا
گَرْدُنُن ادا بُکنی: به اُبی که دین مالیات دادن
تُهّه، مالیات هادی؛ به اُبی که دین خراج دادن
تُهّه، خراج هادی؛ به اُبی که دین احترام ناهادین
تُهّه، احترام بُنوسی؛ و به اُبی که دین حرمت
ناهادین تُهّه، حرمت بُکنی.

و به زمین آرنت و یا مانعی منوسی. ^{۱۴} مه در خداوند عیسی آدوئم و کانج بودم، که هیچ چیزی به خودی خود نجس نین. ولی به آدمی که فکر آگنت نجسن، وازش نجسن. ^{۱۵} چون اگه وا خوراک که آخاری به کاکات ناراحت آگنی، تو دگه توو محبت رفتار ناگنی. و اُ خوراک که آخاری، کسی که مسیح و اخاطری مُرد نابود مکن. ^{۱۶} پ موالی درباره اُ چیزی بد بگن که شما اُ رو خُب آدونی. ^{۱۷} چونکه پادشاهی خدا خاردن و نوشیدن نَن، بلکه صالح بودن، صُل و سلامتی و شادین در روح قدّوس خدا. ^{۱۸} هَرک ابطوکا مسیح خدمت بُکن، خدا کبولش آگنت و مردم هم تأییدش آگین.

^{۱۹} پ پی دُمبال اُ چیزی بَشیم که باعث صُل و سلامتی و بنا کِردن همدگه ابو. ^{۲۰} کار خدائو به خاطر خوراک نابود مکن! در واقع همه خوراک پاکن، ولی خاردن اُ خوراک که باعث ابو کسی دگه زمین بَکت، کار درستی نَن. ^{۲۱} خُین که گوشت نخاری یا شراب ینوشی یا کاری نکنی که باعث بُبو کاکات زمین بَکت.

^{۲۲} اُ عکیدت که در مورد ایی چیز اِتهه بین خوت و خدا نگه بُکن. خوش و حال اُ کسی که هیچ دلیلی ایی درباره اُ چیزی که تأییدش آگنت، بی خوش حکم بُکن. ^{۲۳} ولی اُ کسی که درباره خاردن خوراک، شک ایشه، اگه بخارت محکوم ابو، به چه که با ایمن اینخاردن، چون هرچه که آ رو ایمن نَبَشت، گناهین.

۱۵ ما که کوییم، وظیفه مّهه که ضَعُفوی آدموی ضعیف تحمل بُکنیم و دُمبال خاشی خوم نَبَشیم. ^۲ پی هر تی اُ ما وا چیز خُبی که توو همساده خو آگینه توو اُ مورد اُ آدمُ خشنود بُکنت، تا باعث بنای اُ آدم بَشت. ^۳ چون مسیح دُمبال خاشی خوبی نَهسته، بلکه همطو که توو کتاب زبور داوود

چی ناخاره، نبایه به اُ که هر خوراک آخاره، حکم بُکنت. چونکه خدا به اُ کبول ایکردن. ^۴ تو کی که به نوکر یکی دگه حکم آگنی؟ ایکه اُ سر پا اووسته یا اکت، به اربابی ربط ایشه. اُ پا برجا اُمونت، به چه که خداوند اِتون به اُ سر پا نگه بُکنت.

^۵ یه نُفر یه روز اُ بکیه روز بَهته آدونه؛ در صورتی که یکی دگه همه روز مته هم آدونه. هَرک بایه توو فکر خو، درباره عکیده آش خاطر جمع بُبو. ^۶ اُ که یه روز مشخصی عزیز آدونه، به خاطر حرمت خداوند عزیز آدونه. اُ که خوراک آخاره به خاطر حرمت خداوند آخارت، به چه که خدائو شُکر آگن. در صورتی که اُ که ناخاره، به خاطر حرمت خداوند ناخارت، و خدائو شُکر آگن. ^۷ چونکه هیچتا اُ ما بی خوم زندگی ناکنیم و هیچتا اُ ما بی خوم نایریم. ^۸ به چه که اگه زندگی آگنیم، بی خداوند زندگی آگنیم، و اگه اَمریم، بی خداوند اَمریم. پ چه زندگی بُکنیم و چه پَمریم، مال خداوندیم. ^۹ به چه که مسیح به همی خاطر مُرد و دوباره زنده بو تا هم خداوند مُردنن و هم خداوند زندنن بَشت.

^{۱۰} تو بی چه به کاکا خو حکم آگنی؟ یا به چه بی کاکا خو کوچک آگنی؟ چون ما همه مو رو وا رو تخت حکم کِردن خدا اووستیم. ^{۱۱} چونکه توو کتاب اِشعیای پیغمبر نوشته بودن: «خداوند اَکت: به هستی خو گسَم آخاُم که

هر زانو بی مُکابل مه خم ابو

و هر رَئی خدائو اقرار آگنت.»

^{۱۲} پ هر تیم حساب خو به خدا پس آدت.

^{۱۳} پ پی اُ ایی به بعد بی همدگه حکم نَکنیم. بلکه بجاش تصمیم بگیری که هیچوه سر راه یه کاکائی یه سنگی منوسی که جلو پا گیر آگنت

غیر یهودی بی امید آبدین.»
 ۱۳ باشتا خدای امید، بی شما شاهین شادی
 و صل و سلامتی کاملی که در ایمن بُکنت تا
 وا گُدرت روح قدّوس خدا، پُر آ امید بَشین.

خدمت پولس میون غیریهودیْن

۱۴ ای کاکُنْتم، مه خوم آ شما خاطر جمْعُم
 که شما خوٹ پُر آ خوین، و پُر آ شناخت
 کاملین و اِتوین به همدگه تعلیم هادین.
 ۱۵ ولی دربارهٔ بعضی چیز و پاهار زیاد بی شما
 اُنوشِتِن، تا یادٹ بیارُم، به خاطر ا فیضی که
 خدا بی مه ایدادن ۱۶ تا خادم مسیح عیسی بی
 غیریهودیْن بَشْم و خدمت کاهنی انجیل خدائو
 اُنْجُم هادَم، تا غیریهودی یه هدیه ای بَشین که
 خدا کبولش اُگنت، که توسط روح قدّوس خدا
 مقدّس بودن.

۱۷ پ در مسیح عیسی مه دلیل اُمّه که
 به خدمتُم بی خدا بُبالم. ۱۸ چونکه مه پاهار
 ناگُنْم دربارهٔ چیزی گپ بَزْم، جُل ا چیزی که
 مسیح ا طریق مه اُنْجُم ایدادن، تا غیر یهودیْن
 به اطاعت آ ایمن در بیارُم - وا گُپم و وا عملُم،
 ۱۹ وا گُدرت نِشْنه نُو و معجزه نُو، وا گُدرت
 روح خدا - طوری که آ شهر اورشلیم تا شهر
 ایلیریکوم دور اُمَزْدن و خدمت انجیل مسیح
 تُمم و کمال اُنْجُم امدادن. ۲۰ و همیشه آرزوم
 این که انجیل جائی اعلام بُکُنْم که نُم مسیح
 ئو پِشْتِه شُنْشَتِن، نکه مه رو شالده ای که یکی
 دگه ایناهادن بِسارُم. ۲۱ بلکه همطو که توو
 کتاب اِشعیا نوشته بودن:

«اُشوی که ابداً درباره اُ بهش شُنْگَتِن،
 اگین،

نوشته بودن: «سرکوفتوی کسونی که به تو
 سرکوفت شَرّه، رو مه ک.» ۴ چونکه هرچه
 که توو روزن کِدیْم نوشته بودن، بی ای نوشته
 بودن تا بی ما درسی بَشت، تا ا طریق پایداری
 و ا طریق دلگری که نوشته نُوی مقدّس اِدِن،
 امید مُبَشت.

۵ خدای پایداری و دلگری، بهٹ عطا بُکنت
 تا طوریکه با خواسته مسیح عیسی جور در
 آتا، وا همدگه هم فکر بُین. ۶ تا شما یکدل و
 یک زَین، خدا یعنی بِپ خداوندُم عیسی مسیح
 حمد و ثنا بُکنی. ۷ پ همطو که مسیح بی شما
 کبول ایکردن، شما هم بی همدگه کبول بُکنی
 تا خدا جلال پیدا بُکنت.

۸ چونکه بهٹ اگم که مسیح بی نِشْن دادن
 حکیکت خدا خادم سُنْٹ بودُنن یعنی یهودیْن
 بو، تا وعده نُوی که به جَدُم داده بوده، تأیید
 بُکنت، ۹ و تا غیر یهودی، خدائو به خاطر
 رحمتش حمد و ثنا بُکین. همطو که توو نوشته
 نُوی مقدّس نوشته بودن:

«پ بی تو میون غیر یهودیْن ستایش اُگنم،
 و بی نُم تو سرود آخونم.»

۱۰ و دوباره توو کتاب تورات اِگت:

«ای غیریهودیْن و کوم ا شادی بُکنی.»

۱۱ و دوباره توو کتاب زبور داوود اِگت:

«شما، ای همهٔ غیر یهودیْن، خداوندُم

حمد و ثنا بُکین

و باشتا همهٔ مردم ا رو ستایش بُکین.»

۱۲ و دوباره اِشعیا پیغمبر اِگت:

«رگ و ریشه یسا آتا،

همو که بلند اِبو تا بی غیر یهودیْن

حکمرانی بُکنت؛

۳۳ خدای صُلب و سلامتی واکل همه شما بَشت. آمین.

و اُشویی که ابداً شُنشُنین، آفَهین.»
۲۲ همی کضیه آن که چن دَفَه مانع هُنِدُنم
حد شما بو.

سلام و درود

۱۶ مه سفارش دادام فیئِ بهت اَگنم. که
خادم کلیسای شهر کِنخَریه آن. ۲ تا
همطو که شایسته کسونین که به مسیح ایمن
شَهه، یِ اُ در خداوند، وا روی خاش کبولی
بُکنی و توو هر چیزی که به شما احتیاج ایشه
کمکی بُکنین، چونکه اُ به خیلُ و یِ خود مه
هم کمک زیادی ایگردن.

۳ به پُریسکیلا و آکیلا، همکاروی مه در
مسیح عیسی، سلام پُرسنن. ۴ اُش جُن خو
وا خاطر مه توو خطر شُگردن، و نه فکه مه
ممنون اُش آم بلکه همه کلیسائوی غیریهودین
هم ممنون اُش آن. ۵ همیطوم به کلیسای که
توو لَهَرشَن، سلام پُرسنی. به عزیزم اپایتوس
سلام پُرسنن که اُولین کسی هَسته که توو
منطکه آسیا به مسیح ایمن ایوا. ۶ به میریم
که بهت زحمت زیادی ایکشیدن سلام پُرسنن.
۷ به کومودونم اندرونیکوس و یونیا که
وا مه توو زندون هَسَرَن سلام پُرسنن. اُش
میون خوارین خیلی حُب شناخته شده آن، و
گِبل آ مه به مسیح ایمن شُوا ۸ به آمپلیاتوس
که در خداوند عزیزم سلام پُرسنن. ۹ به
همکارم در مسیح، اوریانوس، و به استاخیس
عزیزم، سلام پُرسنن. ۱۰ به آپلیس که امتحان
خو در مسیح پس ایدادن، سلام پُرسنن.
به خانواده آریستوبولس سلام پُرسنن. ۱۱ به
کوم و خویشم هیرودین سلام پُرسنن. به
اُشویی که آ خانواده نارکیسوس به خداوند
ایمن شَهسَتن، سلام پُرسنن. ۱۲ به ثریفنا و
ثریفوسا که توو خدمت به خداوند زحمت

برنامه بولس ی رفتن به روم

۲۳ ولی الان وا خاطری که توو ایی منطکه
نُو، دگه جائی یی کار مه نمونین و به خاطریکه
خیلی سالن که دلم شُوا حدت بیام، ۲۴ امید
آمَهه که وختی وا اسپانیا آرفتم سر رام، تُبگینم.
و بعد آ ایکه سیر آ دیدنت بودم، یی مه
توو سفرم به اُجا کمک بُکنی. ۲۵ ولی حالا وا
اورشلیم آرفتم تا به اُشویی که به مسیح ایمن
شَهه کمک بیزم. ۲۶ چونکه کلیسائوی منطکه
نُوی مقدونیه و آخائیه توو دلشون که به اُ
فَخیرنی که توو اورشلیم به مسیح ایمن شَهه یه
کمکی بفرستن. ۲۷ به چه که اُش دلش شَواسته
که ایی کار آنجم هادن؛ و واکنم که زیر
دین یهودی آن. چونکه اگه غیر یهودی توو
برکتوی روحانی وا یهودین همباش بودن، اُش
هم وظیفه شَهه به یهودی توو برکتوی مالی
خدمت بُکنن. ۲۸ پ بعد آ ایکه ایی کار آنجم
آمدا و اُ کمکی که جمع بودن به اُش تحویل
آمدا، سر رام که وا اسپانیا ما برم وا دیدنت آتام.
۲۹ آدونم که وختی حدت بیام، با برکت کامل
مسیح آتام.

۳۰ ای کاکائن به خاطر خداوند عیسی
مسیح و محبت روح خدا، آ شما خواهش
آمَهسَتن که یی مه در محضر خدا دعا بُکنین
و با ایی کار، واکل مه تلاش بُکنین، ۳۱ تا آ
دَس بی ایمن یهودیه جُن سالم در بیزم و تا
خدمتم یی اورشلیم، آ طَرَه ایمندارن یی مسیح
کبول بَشت. ۳۲ تا ایطوکا به خواست خدا وا
شادی حدت بیام و پهلو شما جُن تازه بگیزم.

۲۰ خدای صُلب و سلامتی به همی زودی به
شیطن زیر پائوت پچ اگنت.

فیض خداوندُم عیسی مسیح واکل شما
بُوت.

۲۱ همکارُم تیموتائوس بهتُ سلام آرسونه.
همیطوم کومودونُم لوقیوس، یاسون و
سوسیپاتروس بهتُ سلام آرسوندن.

۲۲ مه تریوس، که ابی نومه ئو اُمنوشت، در
خداوند بهتُ سلام اگنُم.

۲۳ گایوس که مه و همه کلیسا مهمونشیم،
بهتُ سلام آرسوندن.

اراستوس که خزونه دار شهرن، و کاکامُ
کوآرتوس بهتُ سلام آرسوندن.

۲۴ «فیض خداوندُم عیسی مسیح و همه
شما بُبوت. آمین». ۲۵ حالا جلال بر اُ که

ایتون طَبِک انجیلی که مه اعلام اگنُم، و طَبِک
تعلیم عیسی مسیح بهتُ گوَت هاده، طَبِک

وحی اُ رازی که بی دوران طولانی، پنهون،
۲۶ ولی الان نماین بودن، و اُ طریق نوشته ئوی

پیغمبرن، طَبِک حکم خدای ابدی، به همه
ملت شناسونده بودن، تا اُش ایمن بیان و

اطاعت بُکنن. ۲۷ به اُ خدای یکتای حکیم، اُ
طریق عیسی مسیح تا ابدالآباد جلال بُبوت!

آمین.

اگشن، سلام پُرسنین. به پرسیس عزیز که توو
خدمت به خداوند خیلی زحمت ایکشیدن،
سلام پُرسنین. ۱۳ به روفس که در خداوند
گُزین بودن، و همیطوم بی مُمی که در حک
مه هم مُمی ایگردن، سلام پُرسنی. ۱۴ به
آسینگریوس، فلیگون، هرماس، پائروباس و
هرمس و کاکائوی که باهاش اُن، سلام پُرسنین.
۱۵ به فیلولوگوس، یولیا، نیرپاس و داداش، و
به اولیمپاس و به همه ایمنداروی مسیح که
واکشن اُن، سلام پُرسنین. ۱۶ و بوسه ای مقدس
بی همدگه سلام بُکنن. همه کلیسائوی مسیح
بهتُ سلام آرسونن.

سفارشوی آخر

۱۷ ای کاکائن، آ شما خواهش اگنُم واسار اُ
کسونی بَشین که باعث جدایین و مانع سر
راهِت اُنوسن، و و اُ تعلیمی که شما یاد تگفتن
ضدکاری اگنن؛ آ اُش دوری بُکنن، ۱۸ چون
ایطو آدموی خداوندُم مسیح خدمت ناگنن،
بلکه به اُشگم خوش خدمت اگنن و و اُجن گپ
زدن و و اُ لوخاشی کُردن، دَلوی آدموی ساده
ئو گول آرنن. ۱۹ به چه که همه اُ اطاعتت
واخبرن؛ طوری که مه اُ بابت شما شادی اگنُم،
ولی اُ شما موات درباره اُنچه که حُین، و اُ
حکمت، و درباره اُنچه که بدین ساده بَشین.